

CJUE redefinește granițele „transformării substanțiale” în regulile de origine: lecții-cheie din cauza C-86/ 24 CS STEEL despre originea nepreferențială în dreptul vamal UE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) a decis recent în cauza C-86/24, *CS STEEL a.s. împotriva Generální ředitelství*, venind cu clarificări importante privind aplicarea regulilor de origine nepreferențială pentru produsele încadrate la subpoziția 7304 41 – țevi și tuburi din oțel inoxidabil formate la rece – prevăzute în Anexa 22-01 la Regulamentul delegat (UE) 2015/2446.

Contextul cazului

Țevi din oțel finisate la cald, provenite din China și încadrate la subpoziția 7304 11, au fost importate în India, unde au fost supuse unor operațiuni de reducere la rece: laminare, decapare, pasivare, reîncalzire, îndreptare și taiere. Aceste procese au modificat dimensiunile produselor, care ulterior au fost importate în Uniunea Europeană sub codul NC 7304 41, declarate ca având origine nepreferențială indiană.

În urma unui control, autoritățile vamale din Cehia au considerat ca aceste țevi își păstrează originea chineză, ajustând taxele vamale în baza Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/330, care instituie o taxă antidumping definitivă pentru importurile de țevi și tuburi fără sudură din oțel inoxidabil originare din China.

Problema juridică analizată

Curtea a fost chemată să se pronunțe asupra validității regulii primare de determinare a originii nepreferențiale prevăzute în Regulamentul delegat 2015/2446, și mai precis, dacă operațiunea de „reducere la rece” a produselor încadrate la poziția NC 7304 11 poate fi considerată o „transformare substanțială” care să confere origine nouă, similară situației produselor rezultate din marfuri încadrate la alte poziții (ex. 7204 – deșeuri și resturi de oțel, sau 7304 49 – profile tubulare).

Concluzia CJUE

CJUE a decis ca procesul de transformare la rece nu poate fi considerat o „ultima transformare substanțială”. Deși operațiunea a modificat ireversibil dimensiunile țevelor, nu le-a schimbat compoziția, scopul sau utilizarea – acestea continuând să fie folosite ca țevi/conducte din oțel inoxidabil.

Implicații pentru operatorii economici

Hotărârea CJUE subliniază importanța unei analize riguroase a regulilor de origine nepreferențială în cadrul Codului Vamal al Uniunii. Companiile care importă marfuri prelucrate în afara UE trebuie să evalueze cu atenție dacă operațiunile efectuate reprezintă o transformare substanțială conform legislației europene, pentru a evita reclasificări, ajustări de taxe vamale sau aplicarea retroactivă a taxelor antidumping sau a măsurilor de salvagardare.

Mai sunt valide certificatele de origine nepreferențială emise de țări terțe?

Originea nepreferențială a marfurilor reprezintă un element obligatoriu al declarației vamale de punere în liberă circulație în cadrul Uniunii Europene. Determinarea și declararea corectă a originii revine importatorului, care trebuie să asigure respectarea integrală a legislației vamale a UE.

Pentru stabilirea corectă a originii, importatorul trebuie să dețină informații detaliate privind procesele de prelucrare sau fabricație efectuate în ultima țară de producție a marfurilor. Aceste informații trebuie să fie suficiente pentru a permite determinarea originii și pot include, după caz:

- Dovezi ca marfurile au fost obținute în întregime într-o anumită țară;
- Descriere detaliată a procesului de producție efectuat;
- Informații referitoare la clasificarea tarifară, valoarea și originea tuturor materialelor utilizate.

Documentarea corectă și înțelegerea acestor elemente sunt esențiale pentru a evita declararea eronată, pentru a asigura aplicarea corespunzătoare a taxelor vamale și pentru a respecta regulile privind originea nepreferențială stabilite de Codul Vamal al Uniunii Europene.

Trebuie acordată o atenție sporită însă dovezilor primite de la furnizori. Atunci când un certificat de origine emis într-o țară terță este prezentat împreună cu declarația vamală de punere în liberă circulație – în alte cazuri decât cele prevăzute la articolele 57–59 din UCC-IA – acesta nu constituie o dovadă valabilă a originii în sensul

articolului 60 din Codul Vamal al Uniunii (UCC).

Astfel de certificate nu confirmă exactitatea originii nepreferențiale declarate, întrucât țările terțe pot aplica reguli diferite pentru determinarea originii. Prin urmare, un certificat de origine nepreferențială emis de o țară din afara UE trebuie considerat doar o indicație a locului de producție sau a provenienței marfurilor și nu o dovadă concludentă a originii acestora.

De asemenea, nu este prevăzut niciun mecanism de cooperare administrativă între Uniunea Europeană și țările terțe pentru verificarea acestui tip de certificate. Prin urmare, importatorii și declaranții trebuie să se bazeze pe documentația adecvată și pe propriile proceduri interne de verificare pentru a susține originea nepreferențială declarată a marfurilor importate în Uniunea Europeană.

Înainte de a efectua importuri, este esențială verificarea atentă a originii nepreferențiale a produselor pentru a se asigura de o plată corectă a datoriei vamale. O analiză detaliată poate preveni costuri suplimentare semnificative și neconformități vamale la o dată ulterioară.